

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, Április' 21-dikén, 1826.

Orosz Birodalom.

A' Petersburgból jött tudósításokban ezek jelentetnek: — „

„A' Kaukasusi armáda-Osztály' vezérétől Generális Jermelowtól Tisztitudósítások érkezének ide, mellyek szerint ő, mult Febr. 7-dikén Gresnoy nevű várból a' hegyi támadók ellen útnak indulván, 10-dikben nagy számú ellenséges sereg megjelent előtte, a' melly eleintén hathatósan ellent állani látszott. A' Tschetschenzen nép (így nevezik ezen rebellis hegyi nemzetet) valami 3000 emberekből látszott állani, kikkel végezetre valóságos heves verekedésre került a' dolog, melyben ők valami 200 halottakból és sok sebesekből álló vesztes után tellyesen megverettettek.

„Februarius' 28-dikán újabban 's még hatalmasabban megtámodta őket Generális Jermelow a' Hoitinsky nevű erdőben, 's most is megfutamtatván, 10 Werste távolságra kergettette őket 500 Kozákok által. Mártzius 5-dikén vissza tért a' Generális a' Grosnoy várba, hova már ekkor csak éjjeli tüzeik látszottak a' Kaukasus' magas halmain az ellenségnek. (Hét Werste nállunk egy mértföldet teszen).

„Mártz. 31-dikére nagy katonai mustartartás volt határoztatva Petersburgban, a' hol ekkor Hertzeg Wellingtonnak kellett, mint Orosz Feldmarschalnak, a' sereget vezérleni.

„A' boldogúlt Sándor Császár' temetését Mártz. 25-dikén tartották nagyon érzékenyítő halotti pompával. Előre, 24-dikben, minden útzakon és piatzokon annak módja szerint kihirdették a' Heróldok a' következő napi gyászos czerimoniákat, mellyekkel a' temetés tartatott. Reggeli 8 órakor hívta össze az ágyukkal való első jeladás a' fő város lakosait az utolsó gyászos tiszteletnek megtételére. A' hüséges fegyveres sergek a' magok Urok' szunyadó teste' gyászos szekere mellett formáltak sorokat; az Udvari hüséges szolgák' 's alattvalók pedig azon piatzokon állapodtak-meg, a'hol reménlhettek, hogy legalább még egy utolsó tekintettel tisztelhetik a' boldogúlnak az Oroszok' szeretett atyjának testét takaró koporsót.

„A' Császári familiának a' téli palotából a' Kasáni templomba lett menetelét a' másodszori ágyú-lövések adván hírül, ezeknek hallására azonnal a' kísérethez tartozó minden személlyek elfoglalták helyeiket, 's Serasim, a' Metropolita hozzá fogott a' halotti tisztelet-tételhez a' koporsónál nagy papi gyülekezettel, melynek vége lévén levették a' Gen. és Szárny-Adjutánsok a' koporsót a' halotti alkotmányról, 's előttök a' Sz. Szynodus' tagjai 's az Udvari Papság' menvén, kivitték a' templomból 's a' halotti szekérre helyheztetvén, azt négy Szárny-Adjutánsok a' gyászos takaróval betakarták. E' történt 12 óra felé, midőn a' harmadik jeladásra a' kísérő sereg ezen templomtól útnak indulván menetelét a' Newsky perspektívjára

tol a' Császári Könyvesház felé a' kerti kis utzán végig az Indzsínör-palotánál el, 's a' Márs mezején, a' Suwarow piatzán 's az új hídon által a' Vár' temploma felé folytatta, hol a' koporsó ugyan a' feljebb említett Cs. Adjutánsok által a' gyász-szekérről levétegett 's az ezen templomban felállittatva lévő drága halotti alkotmányra tétetett. A' Cs. Regáliák 's Rendczímerek, mellyek a' más alkalmatossággal megneveztetett fő Uraságok által proceszszióban oda hozattattak, a' koporsó körül lévő kerek széketkékre lerakattattak.

„A' legfőbb tisztviselő személyek 's egyéb fő Uraságok a' Császári familiától bizonyos távolságra helyeket foglaltak; hasonlót tselekedtek az itt lévő külső Ministerek, Diplomatikusok 's minden ezen temetési tisztelet-tételre ide gyülekezett idegen fő rangú Útasok. Az Istentiszteletnek a' Sz. Szynodus és Udvari Papság által lett elvégeztetése után következett az utolsó halotti mise a' koporsónál. Mind ezek után butsut vettek a' Cs. Familia' tagjai a' boldogúlnak hideg tetemeitől, 's a' feljebb említett Adjutánsok a' koporsót a' halotti alkotmányról leemelvén, 's előttök a' Metropolita és Papság menvén, azt a' temető bólthoz vitték 's abba lebotsátották 's behelyhezttették. Az egész temetési szomorú pompa alatt tartott a' harangok' zugása, 's az ágyuk' durrogása, a' koporsónak a' temető bólthoz lett lebotsátatását is katonai fegyver és ágyú-Szálve-lövészek adták hírül a' búbánatba merült fő városi népnek.

Két Siciliák' Országá.

Nápolyból írják, hogy az ott lévő Austriai Örző sergek a' Császár és Király ő Felsége szerentsés meggyógyulására nézve Mártzius 29-dikén hálaadó Egyházi innepet tartottak; a' melly végre a' Chiaja

mellett lévő Viktoria nevű templomban nagy mise mondatott 's Te Deum laudamus énekeltetett. Jelen voltak ezen hálaadó Isteni tiszteleten: Würtembergi Ferdinánd K. Hertzog, Mecklenburg K. Hertzog, a' két Siciliai Királyi Udvarnál lévő rendkívül való, és Meghatalmazott Minister Gróf Fiquelmont, Báró Ledeler és Koller Feldmarschal-Lieutenantok, a' Követségek és sok más idegen és belső fő személyek.

A' Chiaja' partján nyoltz Austriai Battalionak, két Svadronok, és egy ágyuzó Bateria állottak a' Generálmajor Gróf Haugvitz vezérlése alatt, mellyek a' Te Deum éneklés alatt három versbéli puska-szálvét és 101 ágyú-lövést adtak.

A' templomi czerimoniák után a' fenn említett fő Uraságok előtt léptettek-el a' sergek. Az itt lévő Austriai egész ármádosztály az ezen szerentsés történeten való belső örömét az által mutatta-ki, hogy a' Nápolyi hadi és tengeri K. Ministernek 3000 Frankból álló summát adott által a' végre, hogy a' Kapitányon alól lévő Nápolyi tisztok' özvegyeik között ossza-ki. Hasonló történt Kápu a várában, hol az Austriai sereg 1000 Frankból álló summát adott ugyan ezen Minister' kezébe az ott lakó tisztok' özvegyei számára.

Francia Ország.

A' Pairek' kamarájában az Első Szülöttségi jusokra nézve forgott-fenn már jó darab időtől fogva a' Ministereknek azon jóvallatja, melly szerént ők ezen jusokat most újabban és törvényhozási módon meg akarták erőssíttetni a' nevezett kamara által. De nem érhettk-el célzásokat. A' Pairek hosszas vetélkedések után vissza vetették a' jóvallatot, a' melly visszavetés, 120 vokok által 94 ellen, Apr. 8-dikén történt — a' melly történetre néz-

ve illy megjegyzést olvasunk a' Csilag nevű, Ministeri részen lévő, ujságban: —,

„Mi meg nem foghatjuk, úgy mond mitsoda öröme lehet a' kereskedőknek, botosoknak, 's kézmíveseknek azon, hogy a' Pairkamara a' Primogenitúrai jusokat illető jóvallatot meg nem erősítette, hogy mi okozhatta azt, hogy Párisnak éppen azon részei, melyekben legtöbb e'-féle emberek, kereskedők, botosok, és kézmívesek laknak, a' visszavetést követelt napon estve házaik' ablakait megvilágosították, egy olly jóvallatnak visszavetésiért, a' melly őket éppen nem, hanem tsupán a' birtokosokat, a' földes-urakat illette. Nem egyéb okozhatta ezt, hanem tsak, hogy az Oppozitziós Ujságok, 's nevezetesen a' Constitutionel megparantsolta nékiek, hogy így tselekedjenek, 's ezen emberek, mint a' Constitutionelnek engedelmes Olvasójik, azonnal fejet hajtottak néki; megvilágosították ablakaikat.

„Az utzákon egy rongy-vásáros teletorokkal kiáltozta: Éljen a' Pairkamara, melly a' mi legbetsesebb jusainkat megoltalmazta! Éljen a' Constitutziós Király! Éljen a' Constitutzió! Éljenek a' jó Pairek! a' melly kiáltozások között itt-amott még e'-félüket is hallottunk: Fére töllünk a' Papok! Fére töllünk a' Politziai Strázsakatonák. (a' Geudarméria). Így tartott ez a' lárma még késő éjszaka is. A' nevezett Lovas-Politziai-katonaság azonközben nagy szelidséggel 's böltsességgel viselte magát; szép szóval megintette a' tsendes lakosokat, hogy börtjaik' ajtajit bezárván, mennyenek szállásaikra, éjjeli nyugodalomra; tsak éjfélutánni egy óra tájban, mikor látta, hogy valami 100 nyakas lármazóok tellyességgel széllyel nem akarnak oszlani, vágott-be közükbe, 's így széllesztette-el őket; 's midőn valami 12 legnyakasabbak még ekkor se mentek szállásaikra, hanem egy

muzsikással az utzákon le 's fel jártak, ezeket meglepte és fogságra vitte.“

Nagy Britania.

A' Londoni Ujságok illy Tisztli levelet adtak-ki, a' melly Ceylon szigetén Colombo városából Nov. 18-dikán költ: „

„Mint értettük a' Kalkuttai Anglus Országlószék megszüntette a' Birmanok ellen folytatott hadakozást, azért, hogy ezek az Angliai Kelet-Indiai Kompanya által ajánltatott feltételekben megegyeztek. A' Kompanya két Crores Rupiakat kívánt töllök azon Zsákmányokkal együtt, mellyet az Anglus sergek a' Birman-templomokban találtak (Egy Crore-Rupia majd annyi, mint egy millio font Sterling, vagy is a' mi pénzünk szerént, kereken szollván, 10 millió ezüst Forint). Továbbá által engedtetnek az Anglusoknak: Rangoon, Pegu, Martában, Arrakan 's kétségkívül ezzel együtt Cheduba szigete is, mint hírlelik.

A' mi ezen feltételeket illeti, ezeknek még további megvalóságosulásra van szüksége: hanem annyit az Országlószék' Ujsága is Tisztiképpen említ, hogy a' Birmanokkal megbékélet Anglia.

A' Londoni nagy világ' zsibongó munkásságát leginkább a' Tamesis vizén lehet megítélni e'-következő megjegyzések-ből: — London' kikötőhelye valami 3500 kereskedő hajóknak ad dolgot; legalább is 13,500 terhes hajók eveznek-be oda esztendő alatt. A' bárkák' és tsajkák' száma, mellyek ott a' belső kereskedést, ide-amoda hordozkodást eszközlik, 2,288-ra szám-lálják; az emberek által meg által szállítással szüntelenül 3000 tsajkák foglaltoskodnak. 's a' t.

B é c s.

Császár és Király Ő Felsége illy Felséges Kézírást méltóztatott Belső Minister

és Fő Cancellarius Gróf Saurau Ő Ex-
cellentiájához küldeni: — „

„Kedves Gróf Saurau!

„Azon terhes betegségnek lefolyta
alatt, melyből én az Isteni Végzés sze-
rént felgyógyultam, az én népeim meg-
újított bizonyosságait mutatták a' magok
erántam való jó indulatjának, mellyet én
ügy nézek, mint hosszas Országlásom
alatt rájuk fordított gondoskodásomnak és
szeretetemnek jutalmát. Nem kevés meg-
elégedéssel feltaláltam a' Nemzetnek min-
den rendű sorsosai között 's a' Monarkhiá-
nak minden tartományaiban azon hajlan-
dóságot, mellyet ők valamint a' kedvet-
len ügy a' jó napokban erántam hűséggel
bizonyítottak. Úgy gondolom, hogy ezek
eránt való köszönetemet jobban ki nem
fejezhetem, mint, ha ezen szívemnek illy
jól tévő 's alattvalóimra nézve illy dicsős-
séges igasságot, mindenek előtt közönsé-
gesen megesmérem. —

„Béts, Ápril. 17-dikén 1826-ban.

„F e r e n c z.

Az Udvari Hadi Cancellaria' Elölülő-
jéhez Lovasság' Generálisához Hohen-
zollern-Hechingen Princzhez is ha-
sonló Kegyelmes kézírást méltóztatott in-
tézni Ő Cs. K. Felsége, mint itt követ-
kezik: — „

„Kedves Princz Hohenzollern!

Én azon hűséges hajlandóságnak bi-
zonyságait, mellyeket erántam az armada
az én éppen mostan szerentsésen kiállott
terhes betegségem' alkalmatosságával ki-
mutatott, örömmel értettem. Esmerem ser-
geimet, és azoknak a' Császárért és Ha-
záért mindenkor bizonyított érzéseiket:
mellyeknek megújított kifejezésében én te-
hát, különös meglepedésemre, tsak azt
találtam újabban megerössittetve, a' mi
felől már rég-olta belsőképpen meggyőzet-
tettem voltam. Kivánom, hogy ezen gon-

dólkodásom az armádának adattassék tud-
tára.

„Béts, Ápr. 17-kén, 1826.

„F e r e n c z m. k.

Császár és Király Ő Felsége Orvos
Doktor Staudenheim Jakob Urat,
ki az Ő Felsége utóbbi betegsége alatt
Orvosi-tanátskozáásra hivattatott, a' Leo-
pold Austriai Császári Ritteri keresztjével
megajándékozni méltóztatott.

Továbbá kegyelmesen méltóztatott
Császár és Király Ő Felsége az Erdélyi
K. Udvari Cancelláriánál lévő Udvari Ta-
nátsos Mlgos Kornis János Urat Cs.
K. Kamarássá kinevezni.

Sakszóniai K. Princzaszszonynak
Mária Kunigunda Dorattyának,
Esseni és Thorni Apát-Aszszonynak
halálára nézve a' Felséges Austriai Cs.
Udvar hat hetekig tartandó gyászt vett
fel, egy változással, mellyek között az
első, t. i. a Vastag gyász két, a' második,
t. i. a' Fél gyász négy hetekig fog tartani.

Nállunk az Ápril. száraz hideg na-
pokkal szolgál; 19-dikben a' hó szállingó-
zott; 20-dikra viradólag pedig kemény
dér volt. A' köpönyeget a' kik letették vala,
ismét elévették.

*A' pénzfolyamat Aprilis' 20-dikán;
közép árr:*

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji	90
Az 1820-béli sorsosok,	132
Az 1821-béli hasonlók,	114 1/4
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligá- tzióji, 45 7/16 for. keltek, mind C. ben.	
A' Bankó Aktziák keltek 1076 3/5 forint. Conv. Pénzben.	

Magyar Ország.

Posony Ápr. 18-dikán: — „Nádor-Ispány Ő Cs. Fő Herczagsége 15-dikben Bétsbe vette innét útját, 's még az nap' estvére legjobb állapotban vissza érkezett ide.

A' Rendek 13-dikban Kerületi ülést tartottak, melyben az első Táblától a' 89-dik Ülésből hozzájok érkezett Magyarázat felett tanátskoztak, 's ezen foglalatoskodást a' 14-dikben tartatott Kerületi Ülésben is folytatták, 's mind ezeknek az Ő Tanátskozásaiknak resultátuma érett megfontoltatás után a' 90 dik Országos Ülésben elfogadtatott, megerősített, 's a' Mánások' Táblájához által küldetett, kik abban hasonlóképpen megegyezvén, e'képpen az eredeti Nunciurnak utolsó 's még eddig kétség alatt volt pontja is elvégeztetett, 's e'képpen a' Praeferentiálékat tárgyazó Tanátskozások tellyesen bevégeztettek,

Az Országos Kiküldöttség félbeszakasztás nélkül és nagy szorgalommal folytatja az Ország' különös Grávamenienek rendjét 's elintéztetését tárgyazó munkájit.

E' hónap' 15-dik és 16-dik napjain a' Vármegyék' Kiküldöttségeik a' Diurnumoknak meghatározatására nézve tartottak némelly tanátskozásokat.

N. Soprony Vármegyében Vadosfán e' h. 10-dikén meghalt életének 59-dik esztendejében az ott való Évangélikus Prédikátor 's a' Sopronyi Alsó Kerület' Seniora N. T. Gödör György Úr, ki is minden esmerősseinek megegyező Valástétele szerént egy széles tudományú ember, kedves beszédű Papi Orátor, 's egyenes lelkű ember vólt. Született N. Szalad Vármegyében 1767-ben Ápr. 24-dikén Sz. György-Völgyön; felsőbb tudományait Jénában szerzette; 's hazajövele után 1793-ban Alsó-Szakonyon N. Soprony Vármegyében, azután 1795-ben N. Vas Vármegyében Urai-Ujfaluban, 's végre 1813-ban Vadosfán Prédikátorrá 's végre, az ugyan tsak Seniorságra más helyre ment N. T. Halasy Mihály Úr helyébe Seniorrá lett.

Azon alázatos Felírásra, melyről ezen esztendei 8-dik számú Ujságunknak 61-dik lapján a' Posonyi Ujságból azt a' megjegyzést tettük, hogy az, a' sor szerént, ezen Országgyűlésnek kezdetétől fogva a' Második legyen, 's a' mellyet azután 9-dik 's 10-dik számú Ujságainkban az eredeti fordítás szerént egészen is kiadtunk, itt következik mostan Császár és Király Ő Felségének, e' hónap' 9-dikén leadatott Kegyelmes Resolútiója:

Benigna Resolutio Regia erga demissam Repraesentationem Statuum et Ordinum Regni ddto. 20. Januarii 1826.

Sacrae Caesareae et Regio-Apostolicae Majestatis, Domini Domini Clementissimi nomine, Serenissimo Archi-Duci, Reverendissimis etc. benigne intimandum: Suam Majestatem Sacratissimam in demissa Dominorum Statuum et Ordinum Repraesentatione, sub 20. Januarii a. c. substrata, benigne intellexisse, quod ex Altissimo Declaratione Rescripto ddto. 26. Novembris 1825. dimisso, Clementissimam Suae Majestatis

Sacratissimae mentem et intentionem, circa genuinum sensum praecitati benigni Decreti Regii intelligentes, Paternam de conservanda avita Regni Hungariae Constitutione, Legibusque exacte observandis Suae Majestatis Sacratissimae assecurationem, filiali fiducia, et homagiali gratitudine susceperint. Quamvis autem hac in parte jam in ipso Diplomate, et Juramento inaugurali sufficiens adesset praesidium, benignumque Declaratorium Rescriptum cohaerentem Suae Majestatis Sacratissimae sponsioni inaugurali novam assecurationem in se complecteretur, benigne tamen annuere altefatam Suam Majestatem Sacratissimam, ut ad plenius adhuc tranquillandos suos, Conconciviumque suorum animos, super renovandis et observandis Legibus positivis, signanter Articulis 10. 12. et 19. 1790/1 novi eatenus Articuli efformentur, talesque Altissimae Suae Majestatis Sacratissimae ratificationi substernantur.

Quantum ad negotium Contributionis attinet: agnoscere utique Suam Majestatem Sacratissimam, materiam Contributionis, indigitante hoc ipsum Articulo 8. 1715. et 19. 1790/1 objectum Diaetalis Tractatus constituere, atque ideo novissime etiam Dominos Status et Ordines ad faciendam intuitu ejusdem, pro natura ac usu Diaetalium Tractatum, Propositionem inviatis fuisse.

Hujus proinde, quo celeriolem submissionem altefatam Suam Majestatem Sacratissimam a fidelibus suis Statibus tanto fidentius, ast una tanto etiam certius praestolari, quanto id magis objecti gravitas omnimode deposcit.

Quod iteratam vero desideratae Imputationis petitionem attinet: ipsam rei naturam id clare indigitare, petitum hocce longe aliam subire considerationem, quam annuae Contributionis continuandam depensionem absque qua securitas externa, primum omnium Regnorum fundamentum subsistere nequit.

Intuitu hujus objecti itaque Suam Majestatem Sacratissimam nullatenus ambigere posse, Dominos Status et Ordines ultro perspecturos, talismodi Imputationem jam per se, ac practice variis et multiplicibus difficultatibus irretitam, iisdem in casu praesenti, vel ex eo tanto etiam magis obnoxiam esse, cum militi et dependere in Moneta Conventionali stipendia inevitabile prorsus evaserit, et sic reapse depensa exstiterint, ac etiam nunc dependantur.

Sed neque latebit eosdem Dominos Status et Ordines, istud cum extrema Aerarii Regii intensione, ob novercantia temporum praeteritorum adjuncta, causaque unice salutis publicae summopere attenuati, complurium annorum decursu, citra illum Contribuentium Regni Hungariae, ad enatam inde differentiam concursum obtinuisse. — Quemadmodum autem irrefragabile id praebet documentum, quanta sollicitudine semper Sua Majestas Sacratissima Contribuentem Incolarum classem fovere pergat: ita sibi nihil optabilius foret, quam in eo situ jam nunc collocari, ut deinceps etiam simile onus a Contribuentibus avertere possit.

Intuitu Comitiorum, ad praescriptum Articuli 13. 1790/1 singulo Triennio inominasse celebrandorum nihil obstare, ut circa datam de observandis eatenus conditis Legibus Regiam sponsionem, Articulus specialis sub his Comitiiis condatur, atque superinde Projectum Articuli Clementissimae ratificationi substernatur. Interim quantum ad illud Dominorum Statuum et Ordinum petitum, ut cum fine cujusvis Diaetae, una futurorum etiam Comitiorum Terminus praefigatur, indictione Comitiorum caeteroquin directe ad Jura Regia spectante, hujusmodi provisionis nec necessitatem, nec utilitatem et quidem eo minus adesse, quod Domini Status et Ordines in prae

existentibus positivis et claris Legibus omnimodam securitatem praesto habeant. Eo caeteroquin medio benigni Rescripti de dato 26. Novembris 1825. admissio, ut si cuncta, quae secundum Articulum 13. 1790/1 superanda restant, his Comitibus plene terminari nequirent, circa tempus Diaetae adhuc ante evolutionem Triennii indicendae, sub finem praesentium Comitiorum Status et Ordines desideria sua Suae Majestati Sacratissimae substernant.

Quoad Correspondentiam inter Comitatus, Suae Majestati Sacratissimae Articulum, Resolutionis suae sub 26. Novembris 1825. editae conformem, substernendum esse.

Respectu illorum, quae Domini Status et Ordines provocative ad secundum benignarum Propositionum Regiarum punctum, in demissa Repraesentatione sua adferunt, observasse quidem altefatam Suam Majestatem Sacratissimam, in quo statu Elaborata Deputationum Regnicolarium, per articulum 67. 1790/1 exmissarum, reperta sint; quae item subsidia, pro assumendis et pertractandis iisdem Operatis Deputationum necessaria fore censeant. Quam deinde seriem assumendorum illorum Elaboratorum adoptandam venire existiment; illud nihilominus cupere Summefatam Suam Majestatem Sacratissimam, ut studio etiam lucrandi temporis, mox nunc initium fiat ab illis Elaboratis, respectu quorum requisita adminicula et materialia praesto sunt, quo nempe tantisper, dum haec pertractabuntur, et superabuntur, etiam reliquorum Elaboratorum intuitu ea, quae desiderantur, subsidia, opportune colligi, atque in Diaetales usus praeparari valeant.

Quantum ad Ideam Conscriptionis Regnicolaris, pro clavi Rectificationis Portarum deserviturae, e Comitibus Anni 1802. Altissimo obtutui substratam, expetitam Suae Majestatis Sacratissimae Benignam Resolutionem, quo citius fieri poterit, edendam fore. Quoniam vero in hocce operato plura objecta continerentur, quae, uti Portarum rectificatio, Contributionis incassatio, organisatio Cassarum Contributionalium penes Jurisdictiones, Instructio Perceptorum et alia quoque occurrant, quae Contribuentium sortem alleviandam, et ordinem in Cassis reducendum, pro objecto habent; ad haec vero Militarium Individuorum concursus haud requiratur, hinc Suam Majestatem Sacratissimam, summe utile et necessarium judicare, ut haec objecta ex operato excerpantur, Comititaliter pertractentur, et Suae Majestati Sacratissimae praefereenter substernantur; illa vero, ubi Status et Ordines concursum Status Militaris desiderarent, specificè Suae Majestati Sacratissimae proponantur, ut sufficienti Instruktionem provisa Individua Militaria exmittenda disponere valeat. —

Quod Operatum Deputationis in Commercialibus concernit, in eodem aequè plura occurrere, super quibus Status et Ordines demissa sua vota, absque mora substernere valerent. Circa illa vero, ubi Individua quaequam pro suscipienda Informatione desiderarentur, ante omnia necesse esse, ut illa Objecta Suae Majestati Sacratissimae demisse proponantur, quae Individua ad scopum assequendum requisita delectura, et ad Deputationem in hoc, Objecto constituendam sufficienti Instruktionem provisa dispositura est.

Quod porro Elaboratum Deputationis Regnicolaris in Montanisticis concernit, benigne annuere Suam Majestatem Sacratissimam, ut nova Deputatio Regnicolaris exmittatur, quae in conformitate Articuli 67 1790/1 et editae per Suam Majestatem, Divum Imperatorem et Regem piae memoriae Leopoldum II. sub 4. Januarii 1791. Re-

solutionis, Objectum hoc denuo in trutinum summat; — illa vero puncta, in quibus Status et Ordines Rei Montanae gnara Individua pro informatione adjungi desiderarent, Suae Majestati Sacratissimae proponant, ut per eandem Individua in Politicis et Juridicis, sufficienti Instructione provisa, quae Deputationi huic intersint, deligi valeant.

Relate ad Cameram Hungarico-Aulicam, cujus Instructionem sibi sub praesentibus Regni Comitibus Domini Status et Ordines exhiberi orant, Suam Majestatem Sacratissimam claris tenoribus Articuli 18. 1715. inhaerere, et ad Benignas Resolutiones, in hoc Objecto 22. Julii et 22. Septembris 1741, per suam Majestatem Sacratissimam, Mariam Theresiam, piae memoriae, editas et 27. Julii Anno 1751 iterato confirmatas, provocare.

Ut porro Articuli sub his jam Comitibus condendi ad normam aliorum Comitialium Actorum, columnaliter Latina et Hungarica lingua deducantur, sicque in volumine caeterorum hujus Dietae Actorum subnectantur, ad humillimum petitum Dominorum Statuum et Ordinum, Suam Majestatem Sacratissimam Clementer quidem accedere, id tamen, per expressum declarare, ut Textus Latinus pro solo et Authentico Legum textu habeatur.

Cum denique, quantum ad pertractationem Objectorum in Comitibus Regni assumendorum, non saltem in modo Consultationum Diaetalium, verum etiam in Compendio temporis, singulis Comitibus consecrandi, multum situm esse, et vetusta et recentioris quoque aevi exempla, in Codice Legum prostantia, ubertim perhibeant, Altissimae expectationi et desideriis Suae Majestatis Sacratissimae, magis omnino consonum futurum fuisse, si Tractatus Diaetales per tantum temporis intervallum protracti, ad optatum scopum Comitiorum, faventibus adeo auspiciis inchoatorum, juxta ardentia Suae Majestatis Vota, et sincerum plura cum communi felicitate arctissime conjuncta objecta ad effectum deducendi studium, proprius hucdum processissent, cum modo vix fundata spes adesse valeat, cuncta momentosissima illa negotia, in Contribuentis Plebis emolumentum et salutem cunctorum Regnicolarum tendentia in Articulo 67. 1790/1 contenta, debite his Comitibus assumendi et pertractandi. Pro Paterna proin, qua in omnem classem fidelis Gentis Hungariae, Regnique ipsius, et adnexarum partium vera commoda ducitur, propensione, sed et una pro supremo etiam munere Regio Suam Majestatem Sacratissimam a Dominis Statibus jure deposcere, eosque insuper iterum iterumque hortari, ut tempus praesens pertractandis Regni negotiis accomodum, assumendis, et debita cum moderatione superandis, momentosis Regni negotiis utiliter impendere, atque sic tam altesatae Suae Majestatis Sacratissimae justis desideriis paternisque monitis, in Benigno Rescripto sub 26. Novembris 1825. declaratis, promptum obsequium exhibere, quam et sua quoque ex parte ad provehendam per condendas accomodas Leges, Regni felicitatem ac prosperitatem, efficaciter cooperari praecipue sibi curae habeant. In reliquo summesata Sua Majestas Caesareo-Regia Apostolica iisdem Dominis Statibus Regni, Gratia Sua Caesareo-Regia Clementissime ac jugiter propensa manet. Per Sacram Caesareo-Regiam Apostolicam Majestatem Vienna 9. Aprilis Anni 1826. Ignatius Márkus m. p.